

[סגור חלון](#)

הסוד הכמוס של יבואני הרכב: ההתמודדות עם שנת הייצור

"לשנת העלייה על הכביש" אין כל קשר למועד ייצור הרכב ■ איפה הבעיה ואיך מתמודדים איתה?
דובי בן גדליהו 11/2/11

נתוני מסירות הרכב המרשימים של ינואר 2011, מעל 20 אלף יחידות, יצרו רושם כי השוק צועד לעבר עוד שנת מכירות משובחת. מנגד, המשווקים מדווחים על "חודש קשה". איך אפשר להסביר את הסתירה?

בקלות. חודש ינואר הפך בישראל, הלכה למעשה, ל"ראש השנה למכוניות". זהו החודש הראשון בו נרשמת ברישיון "שנת העלייה על הכביש" החדשה, ואלפי לקוחות מעדיפים לדחות את רכישותיהם בכמה שבועות ולעתים חודשים, כדי שהשנה החדשה תופיע ברישיון הרכב שלהם. זהו מעין "תחליף" ל"שנת הדגם" שבוטלה לפני כשלוש שנים.

מחירוני המשומשות מיהרו לאמץ ולעגן את הנוהג העממי החדש ואף קבעו מנגנון מסובך ומלאכותי להפחתת ערך עפ"י "חודש העלייה על הכביש". בנוסחה החדשה מהווה חודש ינואר את הבסיס לחישוב מחיר המכונית כמשומשת, בשלושת החודשים הראשונים לשימוש היא מפסידה 5%, ולאחר-מכן מופחת עוד 0.5% על כל חודש נוסף. כל האמור לעיל מתייחס למכוניות בנות עד 3 שנים.

לשיטה זו אין כל קשר למצבו האמיתי של הרכב, ובעיקר לא לתאריך הייצור המעשי שלו, שעפ"י ההסכמה בין היבואנים למשרד התחבורה נשאר כסוד מסחרי כמוס. הלקוח יודע רק שטרם חלפה שנה ממועד הייצור, שכן הוא לא נרשם כי ראשונה על שם היבואן.

הלקוח לוט בערפל

המשמעות נתק מלאכותי בין "שנת העלייה" לחודש הייצור היא, למשל, כשלקוח "חכם", שהחליט לחכות עד ינואר כדי לרשום את רכבו החדש כ"2011", יכול לקבל רכב שיוצר בפועל בינואר 2010 והמתין 10 חודשים בנמל או במגרש האכסון של היבואן; לעומת עמיתו, שרכש רכב בדצמבר 2010, ועשוי לקבל רכב שיוצר בספטמבר 2010 והגיע שבוע קודם לכן.

להבדל של שנה במועד הייצור משמעות מעשית, למשל, תהליך "הזדקנות טבעית", שמתחיל ברגע שהרכב יצא מפס הייצור. אמנם לפני המסירה ללקוח עובר הרכב ריענון קוסמטי, אבל ברור שאם הוא עמד 7 חודשים בטמפרטורות החורכות של אילת, באוויר המלוח של הנמל או סתם בקיץ של 41 מעלות במגרש המסירה, התהליך מואץ.

משמעות אפשרית נוספת היא שהרכב הפסיד בינתיים כמה עדכונים חשובים בתוכנה או במכניקה, שנובעים מבאגים ותהליכי שדרוג הייצור שמבצעים היצרנים כל הזמן בדגמים קיימים. ככל שהרכב "טרי" יותר כך הוא מעודכן יותר.

הפתרונות האפשריים

אז איך אפשר לדעת מתי יוצר הרכב? דרך אחת שזמינה ללקוח חדש בעת המסירה, או לרוכש משומשת בעת בדיקת הרכב, היא לבחון היטב את המידע המוצמד לרכב. חלק מהיצרנים רושמים בבירור על לוחית מספר השלדה את חודש ואת שנת הייצור. במקרים אחרים אפשר למצוא את המידע בגלוי, אם בוחנים את התוויות ואת ההטבעות על רכיבי מפתח שונים ברכב כמו תחתית המושבים, דיפוני פלסטיק וחלקי מנוע.

שיטה מתוחכמת יותר, אותה אפשר להפעיל עוד לפני קבלת הרכב החדש, היא לבקש מהמשווק את מספר השלדה (VIN) של הרכב שהוקצה לנו. כל מספר שלדה מצפין בתוכו

את החודש ואת שנת הייצור, ולעתים אפילו את שבוע הייצור. כדי להפיק את המידע אפשר להיעזר בכלי פענוח VIN שזמינים באינטרנט (חפשו בגוגל לפי VIN Decoder), על-פי הדגם.

לבסוף, אפשר להפעיל את "שיטת העוגות": ככל שהרכב מבוקש יותר ומחזור המסירות שלו מהיר יותר, יש להניח שהוא זמן קצר יותר בארץ. מנגד, כלי רכב שנמכרים ב"מבצעי מכירות" תקופתיים דורשים בדיקה קפדנית.